

WANTED: Sportveldbeheerder

Gemeenten en aannemers geven blijk steeds moeilijker aan goed opgeleide medewerkers te kunnen komen. Vacatures waarbij men op zoek is naar gekwalificeerde fieldmanagers staan lang open. Fieldmanager peilt de mening van mensen uit de branche.

Auteur: Humphry Schindeler

Bezuinigingen

Dat er sprake is van een tekort aan gekwalificeerd personeel lijkt de algemene opinie te zijn. Natuurlijk heeft iedereen te maken met een stagnerende economie, waardoor gemeenten genoodzaakt zijn beter op hun financiële middelen te letten. Er blijken dan ook grote verschillen te bestaan in salariering tussen overheidsinstellingen enerzijds en commerciële bedrijven anderzijds. Peter Prins sportveldbeheer-

Erwin Baltus, Anna Paulowna

“Een gemiddelde leeftijd van 45+ is eerder regel dan uitzondering”

Piet Berrevoets, Schouwen Duiveland

“Ik ben een allround groenman”

der van de gemeente Maassluis, vindt het moeilijk om getalenteerde krachten te behouden. Door bezuinigingen vindt ook inkrimping van het personeel plaats. Met als gevolg dat er vergrijzing optreedt. “Een gemiddelde leeftijd van 45+ is eerder regel dan uitzondering”, stelt Erwin Baltus van de gemeente Anna Paulowna. Doordat hetzelfde werk met minder mensen gedaan moet worden verdwijnen specialisten. De krachten moeten breed inzetbaar zijn.

Leegloop

“We moeten meters maken, niet te veel hoeven overleggen”, aldus Jur van der Veen sportveldbeheerder van de gemeente Gouda. Hij is hierdoor genoodzaakt een medewerker met een aantal jaren ervaring te prefereren boven jong talent. Dit talent krijgt niet de kans zich te ontwikkelen. De productie staat immers voorop en het intern opleiden vergt te veel tijd, wat ten koste gaat van het productieproces. Een andere oorzaak van het gebrek aan gekwalificeerde

Ko Rodenburg, Rotterdam

“Het is een onbekend vakgebied”

Ger Bruisten, Oss

“Het is maar een ondergeschoven kindje”

sportveldbeheerders heeft te maken met het specialistische karakter van de functie. Hiermee wordt bedoeld dat sportveldbeheer ondanks raakvlakken met de hoveniersbranche, een op zichzelf staand vak is. Bij bezuinigingen zijn gemeenten vaak geneigd om sportveldbeheer onder te brengen bij andere disciplines zoals openbaar groen of civiele techniek. De ambitieuze medewerkers, die vooruit willen of de ‘goeie’ zoals een sportveldbeheerder het plastisch uitdrukt zullen dan makkelijk de stap naar commerciële bedrijven maken. “Iemand die verder wil in het vak, wacht niet tot dat er iets gebracht wordt.” Coen Janssens sportveldbeheerder van de gemeente Heerlen, denkt dat

Coen Janssens, Heerlen

“Iemand die verder wil in het vak wacht niet tot iemand iets komt brengen”

talenten zelf initiatieven nemen. Dat het vak geen uitdagingen biedt voor jong talent komt volgens Ko Rodenburg van de gemeente Rotterdam, doordat sportveldbeheer vaak maar een onderdeel van het takenpakket is waarvoor men is aangenomen. Niet onbelangrijk is dat de salariëring over het algemeen te wensen overlaat. Vele gemeenten kennen flexibele werktijden. Dit betekent dat in het hoogseizoen

Peter Prins, Maassluis

“Gemis aan passie voor het vak”

langer wordt doorgewerkt. De vergoeding hier-voor gebeurt op basis van ‘tijd voor tijd’. De overuren kunnen in een later stadium verruild worden voor vrije uren. Er wordt min of meer op een verkapte manier bezuinigd op salarissen.

De vakman verdwijnt

Vaak vindt doorgroei plaats. De terreinmeester wordt dan na verloop van tijd sportveldbeheerder. Vraag is of dit wel de juiste weg is met het oog op andere dan vaktechnische

André Wolbrink, Heijmans

“Het middenkader heeft steeds minder praktische vaardigheden”

kwaliteiten. Te vaak worden mensen uit uiteenlopende richtingen ingezet in het sportveldbeheer, is de mening van Van der Veen. Hij voegt hieraan toe dat de vakman uit beeld verdwijnt en de algemeen manager zijn intrede doet. Daarnaast is sprake van onderwaardering ten opzichte van uitvoerders en opzichters in de

Dhr. Holtmaat, Raalte

“Iedereen denkt dat hij weet hoe het moet”

grijze sector. Vaak schort het volgens Ger Bruisten, sportveldbeheerder van de gemeente Oss, zelfs aan een duidelijke functieomschrijving. Hij is er voorstander van om niveau aan de functie van beherend fieldmanager te geven, volgens hem moet dit onder alle omstandigheden een functie op HBO niveau zijn. Het specialistische karakter van het vak van sportveldbeheerder uit zich volgens Janssens in een gering aantal vacatures in zijn regio. “Er is doorgaans weinig vraag naar en het is een relatief onbekend vakgebied.” De gemeente Heerlen heeft dan ook een nieuwe medewerker zonder groene achtergrond aangenomen, die cursussen in het groen moet volgen en met

name in sportveldbeheer en onderhoud. Onbekendheid met het vak is ook een factor die meespeelt. Steeds minder mensen wonen in het buitengebied. Hier is werken in de natuur dagelijkse kost. Het wordt als het ware met de paplepel ingegoten. De stadse mens heeft deze wortels niet. “Zo zullen op termijn praktische

Jur van der Veen, Gouda

“De jeugd wil geen vieze vingers krijgen”

vaardigheden verdwijnen”, stelt André Wolbrink werkzaam als projectleider bij Heijmans Sport.

Onbekend maakt onbemind

Om het vak van sportveldbeheerder bekender te maken heeft Van der Veen van de gemeente Gouda zelf actie ondernomen. Hij startte in samenwerking met een VMBO school een groene opleidingsrichting. Het animo viel tegen, het resultaat was gemiddeld 2 leerlingen per jaar. Van der Veen: “Men wilde geen vieze vingers krijgen!” Een ander project van Van der Veen betreft het interesseren van leerlingen van het Wellantcollege in Gouda voor stages in sportveldbeheer. De gedachte hierbij is dat de stap van stagiaire naar vakantiebaantje in de zomer tot mogelijke kandidaat bij vacatures een logisch gevolg kan zijn. Iedereen is het er over eens dat het vak van sportveldbeheerder te weinig aandacht krijgt binnen de groene opleidingen. De opleidingsinstituten moeten het vak van een beter imago kunnen voorzien. Het is nog vaak zo dat mensen met een hoveniersopleiding een specialistische cursus volgen of dat iemand pas na indiensttreding een gerichte cursus gaat volgen. De mate van op sport gespecialiseerde cursussen binnen de groene opleidingen moet stijgen om de problemen het hoofd te bieden en het tij te keren. Prins vindt dat deze lesstof onderdeel moet uitmaken van alle groene MBO opleidingen. “Anders ontbreekt het straks aan passie voor het vak.”